

etkisinin araştırılması, etkinliğin hem histolojik ve hemde immünolojik olarak değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Gereç-Yöntem: Toplam 28 sağlıklı rat rastgele 4 gruba ayrıldı (n = 7): Grup 1 (kontrol), Grup 2 (tedavi edilmeyen AOM), Grup 3 (AOM + antibiyotik) ve Grup 4 (AOM + β -G). 14 gün boyunca, Grup 3 ve Grup 4 ratlara, sırasıyla, nazogastrik yolla ampisilin ve β -G verildi. Histopatolojik ve immünolojik analizler yapıldı ve sonuçlar; timpanik membran kalınlaşması, epitel hasarı, inflamasyon ve skleroz kriterleri ile karşılaştırıldı. Ek olarak, tüm gruplar için serum TNF- α , IL-4, IL-6 ve IL-1 β düzeyleri değerlendirildi. Bulgular: Tüm serum sitokin düzeyleri, tedavi edilmeyen AOM grubuna göre β -G ve antibiyotikle tedavi edilen gruplarda anlamlı olarak daha düşüktü. AOM + antibiyotik ve AOM + β -G grupları arasında timpanik membran kalınlığında, inflamasyon ve epitel hasar değerlerinde anlamlı farklar varken, skleroz açısından fark gözlenmedi. Sonuç: Hem antibiyotik hem de β -G tedavisi AOM ile indüklenen rat modelinde AOM semptomlarını azaltarak hem histolojik hasarı ve hemde sitokin düzeylerini anlamlı düzeyde düşürmüştür. Antibiyotik tedavisi, histolojik açıdan, β -G tedavisine göre timpanik membran kalınlığında, inflamasyonda ve epitel hasarında daha etkili olurken, skleroz açısından fark izlenmemiştir. Histolojik ve immünolojik olarak elde ettiğimiz deneysel sonuçlara göre β -G, AOM tedavisi için bir alternatif sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Beta Glukan, akut otitis media, histolojik inceleme, sitokinler

[EP017][Larengoloji-Foniatri]

LARİNGEAL HEMANJİOM: OLGU SUNUMU

Çağatay Oysu, Akın Şahin, Orhan Asya, Necati Enver

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz ve Baş Boyun Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Laringeal hemanjiomlar nadir görülmeleri nedeni ile tedavi hususunda literatürde herhangi bir konsensusa ulaşılmamıştır. Cerrahi eksizyon, lazer cerrahi uygulamaları, kortikosteroid enjeksiyonu, etanol enjeksiyonu, interferon tedavisi ve kriyoterapi günümüzde sıklıkla tercih edilen tedavi yöntemleridir. Kriyoterapi günümüzde baş-boyun cerrahisinde sıklıkla kullanılan, cerrahi süreyi ve kanama miktarını ciddi oranda düşüren popüler bir tedavi yöntemidir. Çalışmamız laringeal hemanjiomu olan erişkin bir bireyde kriyoterapi uygulaması ve sonuçlarını içermektedir.

Olgu: Yaklaşık 1 yıldır ara ara ses kısıklığı ve baş ağrısı tarifleyen 34 yaşındaki kadın hastanın kliniğimize başvurusu sonrası yapılan muayenesinde indirekt larengoskopide sağ aritenoidten kaynaklanan, interaritenoid alana ve postkrikoid alana doğru uzanan yaklaşık 2x1 cm boyutlarından mor renkli vasküler kitle saptanmıştır. Mevcut lezyonu dolayısıyla hastaya kriyoterapi uygulaması planlanmıştır.

Sonuç: Larenks hemanjiom tedavisinde günümüzde geniş cerrahi eksizyonlar yerine minimal invaziv olan yöntemler seçilmektedir. Kriyoterapi günümüzde popüleritesi giderek artan, hemostazı sağlamadaki etkinliği, cerrahi süreyi oldukça azaltması ve postoperatif sonuçları umut veren bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Hemanjiom, Kriyoterapi, Larenks

[EP018][Baş ve Boyun Cerrahisi]

IGG4 İLİŞKİLİ HASTALIK İNFRATEMPORAL FOSSA TUTULUMU: OLGU SUNUMU

Berat Demir, Adem Binnetoğlu, Orhan Asya, Sefa İncaz

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: infratemporal fossada kitlesi olan ve alınan biyopsi sonucu IgG4 ilişkili hastalık olarak gelen hastanın değerlendirilmesi
Olgu: Behçet hastalığı nedeniyle romatoloji, göz ve nöroloji bölümlerince takipte olan 37 yaşında erkek hastanın baş ağrısı şikayeti olması üzerine tarafımıza yönlendirildi. Hastanın beyin magnetik rezonans (MR) incelemesinde sağ maksiller sinüs posteriorunda orbita tabanından başlayarak pterygoid plate'e uzanan lezyon ve sağ maksiller sinüste volüm kaybı mevcuttu. Hastanın özgeçmişinde; on dokuz yıl önce geçirilmiş caldwell luc cerrahisi (operasyon sonrası patolojisi bilinmemekte), kavernoöz sinüs trombozu (Behçet hastalığına sekonder), geçirilmiş üveit mevcuttu. Hastanın muayenesinde ve endoskopik incelemelerinde herhangi bir kitle görünümü yoktu. Hastaya sağ infratemporal fossadaki kitlesinin histopatolojik tanısı için sağ caldwell luc ve endoskopik sinüs cerrahisi ile biyopsi alınması planlandı. Genel anestezi altında 0 derece endoskopi nazal pasaja bakıldı ve muayene sonrasında nazofarenkste kabarıklık izlendi. Nazofarenks kabarıklık sahasından punch biyopsi alındı. Sağ maksiller sinüse caldwell luc ile girilip tur yardımıyla maksiller sinüs posterioruna ulaşıldı ve insizyonel biyopsiler alındı. Nazofarenks punch biyopsi sonucu reaktif lenfoid hiperplazi olarak gelen hastanın infratemporal fossadaki kitleden yapılan insizyonel biyopsi sonucu lenfoplazmositer infiltrasyon içeren fibrotik-sklerotik doku fragmanları, atrofi bulguları gösteren çizgili kas dokuları olarak raporlandı. Antijenik incelemelerle birlikte yapılan değerlendirme sonrası IgG4 ilişkili sklerozan hastalık ön planda düşünüldü. Hastanın biyopsi sonucu, Ig G4 ilişkili hastalık olarak raporlanması üzerine Romatoloji bölümüne konsülte edildi. Hastaya 2-4 hafta süreyle 0.6 mg/kg/gün prednizolon başlandı. Dozun 2 haftada bir %10 azaltılarak 2.5-5 mg/gün dozda idame doz planlandı. Hastanın mevcut şikayeti tedaviye başladıktan 3 hafta sonrasında baş ağrısı şikayetinde belirgin azalma olduğu gözlemlendi. Sonuç: İmmünglobülin G4 (IgG4) ilişkili hastalık, çeşitli organ sistemlerini etkileyen, tipik patolojik bulgular ve artmış IgG4 düzeyleri ile seyreden sistemik bir hastalıktır. Tipik histopatolojik bulgular IgG4+ plazma hücre infiltrasyonu, storiform fibrozis ve obliteratif flebittir. Hastalığın doğal seyri, IgG4'ün patojenik rolü ve bir biyolojik belirteç olarak kullanımını da dahil olmak üzere hastalığın patofizyolojisi tartışmalıdır. Tüm organlar etkilenebilir. En sık tutulanlar pankreas, hepatobiliyer sistem, tükürük bezleri, orbita ve lenf nodlarıdır. Bu organlarda kitlesel lezyonlar ya da infiltratif tutulum görülebilir. Kitlesel lezyonlar (ya da psödötümörler) sıklıkla malignite ile karışabilir. Semptomlar tutulan organa göre değişiklik gösterir. Glukokortikoidler birincil tedavi seçeneğini oluşturmaktadırlar ve yanıt genel olarak iyidir. IgG4 ilişkili hastalık; neoplastik, otoimmün ve enfeksiyöz süreçleri taklit edebilen, tanısında klinik, radyolojik, histopatolojik bulgular ve serum IgG4 seviyesinin birlikte değerlendirilmesi gereken, pek çok organı tutabilen ve ayırıcı tanıda daima akılda bulundurulması gereken, yeni tanımlanan bir antitedir.

Anahtar Kelimeler: igG4 ilişkili hastalık, infratemporal fossa kitlesel lezyonları, igG4 ilişkili sklerozan hastalık, infratemporal fossa tümörleri